

DELFTSCH STUDENTEN WEEKBLAD

ORGAAN VAN DE DELFTSCHE
STUDENTEN FEDERATIE EN VAN
DE CENTRALE COMMISSIE VOOR
— STUDIEBELANGEN —

REDACTEUREN: C. A. BAUDUIN ♦ A. A. STHEEMAN
F. J. M. BOURDREZ ♦ M. H. K. FRANKEN ♦ A. A.
BREVET ♦ MEJ. C. A. A. F. GOEMANS

Dit blad verschijnt des Vrijdags, behalve in de vacantiën. ♦♦ Begin der jaargang 1 October. ♦♦ Abonnement f 5.25 per jaar. Advertentiën 30 cents per regel. ♦ Inzendingen te bezorgen vóór Maandagmiddag 4 uur aan het Redactieadres Koormarkt 62. UITGAVE EN ADMINISTRATIE: UNIVERSITEITS-BOEKENCENTRALE, HERTOG GOVERTKADE 8, DELFT GEDRUKT BIJ DE TECHNISCHE BOEKHANDEL & DRUKKERIJ J. WALTMAN JR

TWEDE JAARGANG — No. 24.

VRIJDAG 23 MAART 1923.

INHOUD: D. S. C.: Corpsvergadering; Ingezonden stukken betreffende het Lustrum: a. Vrijwillige bijdragen of hoofdelijke omslag; b. Protest tegen een protest; c. Plan Teirlinck; d. Het 75-jarig bestaan van het D.S.C. — Vereenigingsleven: Practische Studie, excursie; Leegwater, vergadering; Algemeene beschouwingen over de Nihilistenvergadering van 15 Maart; Lezing van Ds. H. G. van Wijngaarden. — Internationaal Studenten Congres. — Uit het pak van Sjaalman: Het groote ontwaken. — Bericht.

DELFTSCH STUDENTEN CORPS.

CORPSVERGADERING OP DINSDAG 27 MAART,
TEN 8 URE.

Agenda:

10. Plan Teirlinck.
20. Balans en Begrooting 1922-'23.
30. Huishoudelijk Reglement Federatie.

Ingezonden stukken betreffende het Lustrum:

VRIJWILLIGE BIJDRAGEN OF HOOFDELIJKE OMSLAG?

De heer Franco, die ons in zijn „protest” zoo duchtig de les leest omdat wij het waagden op te komen voor een standpunt dat blijkbaar niet het zijne is, vergunne ons nog een wederwoord. Want wij dreigen bedolven te worden onder de vloedgolf van „Corpsenthousiasme”, welke over ons wordt uitgestort en wij zouden gaarne onze argumenten vooraf in veiligheid brengen.

De heer Franco, die zich nauwelijks den tijd heeft gegund om ons betoog geheel te volgen — immers het is hem ontgaan dat dit door twee Corpsleden is ingezonden — heeft, wat erger is, evenmin tijd gehad om zijn opmerkingen over vroegere lustra aan de werkelijkheid te toetsen, terwijl voorts zijn betoog van groote woorden moet worden gezuiverd. Corpsenthousiasme wordt gelukkig nog niet naar het bedrag van een lustrumbijdrage afgemeten en evenmin ontstaat het door de leden tot iets te verplichten waartoe ze vrijwillig niet te vinden zijn.

Historisch onjuist is de gedachte dat ook bij vorige lustra een ver van geringe hoofdelijke omslag werd begroot. Wel bleek na het zoo schitterend geslaagde lustrum van 1908 een voor dien tijd zeer hooge omslag noorzakelijk, maar dit kwam omdat men met de uitgaven ver boven de begrooting was gegaan. Men leefde toen nog in steeds toenemenden wedijver tusschen de Corpora, steeds hogere opvoering van pracht en praal, met het hoogtepunt de Utrechtsche wagenrennen, het Delftsche steekspel. Een begrooting met een hoofdelijken omslag er op had ook toen nooit de goedkeuring der Corpsvergadering verworven. Een omslag dient dan ook alleen om geheel onverwachte tekorten te dekken en moest onder zulke omstandigheden wel worden aanvaard, maar is daarmee nog niet goed te praten. Het behoort dan ook tot de ernstige taak van Senaat en Lustrumcommissie om dergelijke tegenvallers te voorkomen, daar ze een bron zijn van groote onaangenaamheden. Het Corps, evenals iedere andere behoorlijke organisatie, heeft zijn uitgaven te regelen naar de eenmaal wettelijk vastgelegde inkomsten, opdat

de leden niet voor onverwachte verrassingen komen te staan. Het Delftsche Corps neemt nog een bijzonder gunstige positie in doordat zijn ledental zoo groot is. Bij gelijke finantieele lasten per lid kan het zich daardoor al ruim tweemaal zoo groote uitgaven veroorloven als de andere bevriende Corpora.

Ook na 1908 kwam de reactie. Ernstige terugslag op het Corpsleven en groote ontevredenheid bleven niet uit. Hoe geslaagd ook het lustrum was geweest, men begon in te zien dat deze weg niet vervolgd kon worden. Ieder die zich hiervoor interesseert neme zelf kennis van de gedachtenwisseling uit dien tijd. Er kwam een Commissie van onderzoek naar de oorzaken der hooge lustrumkosten en het resultaat was dat men in 1913 besloot met alle macht finantieele echees, met hun nasleep van hoofdelijke omslagen, te voorkomen, o.a. door het risico-element van een vertooning in de open lucht uit te schakelen, afgezien natuurlijk van den gecostumeerden optocht, aan welke geen finantieel risico verbonden was, terwijl voorts het geheele lustrum op veel eenvoudiger plan werd gebracht.

De toenmalige Senaat en de Feestcommissie verdienen alle lof voor de wijze waarop zij er in geslaagd zijn dit eenmaal aangenomen standpunt ook door te voeren, al zij hier herinnerd aan een opmerking uit het verslag der Feestcommissie, hetwelk na afloop is opgemaakt en wel deze: dat de voorbereiding veel aantrekkelijkheid had ingeboet omdat men zich telkens bij elk besluit zoo terdege van de materieele gevolgen moest rekenschap geven.

Een nieuw beginsel deed toen zijn intrede, de instelling der feestkaarten. Hiermede bereikte men dat een hoofdelijke omslag werd geheven over alle deelnemers aan het feest, terwijl de bijdrage der overige leden beperkt bleef tot de jaarlijksche storting in de feestkas. Het aantal feestkaarten (niet te verwarren met het aantal deelnemers aan de maskerade) bereikte ongeveer twee derden van het totaal aantal Corpsleden, zoodat ongeveer een derde deel van de Corpsleden in het geheel niet bij de lustrumviering tegenwoordig was.

Een hoofdelijke omslag, zooals deze thans in bepaalde kringen wordt verdedigd, d.w.z. een hoofdelijke omslag vooraf over alle leden, teneinde de begrooting sluitend te maken, zelfs bij gunstig weder en bij succes met de onzekere inkomsten, bestond in 1913 niet en heeft nooit bestaan. Daartegen nu was ons stuk gericht. De maskerade van 1913, hoewel minder grootsch van opzet dan die van 1908, kan nog alleszins geslaagd genoemd worden; toch bedroeg de prijs der feestkaarten slechts f 4,— en bleek een hoofdelijke omslag geheel onnoodig.

De heer franco heeft nog wat vergeten, een kleinigheid slechts... en wel iets dat ons volledig scheidt van de vorige lustra, n.l. den oorlog met al zijn gevolgen, ook voor het studentenleven. Het is niet onze bedoeling thans somber te stemmen, maar geheel los van de werkelijkheid kunnen wij ons helaas niet maken. Er is iets gekomen dat de toestanden anders leert zien dan vóór deze periode. Er zijn er die zich afvragen of het wel goed is om in dezen tijd in nauwelijks een uur een zoo groote som voor de opvoering op de Markt uit te geven, indien deze som slechts bijeen is te krijgen door vooraf over alle leden een aanzienlijken hoofdelijken omslag te heffen, ook over hen, die wellicht juist door de tegenwoordige omstandigheden niet de vrijheid zullen hebben aan het feest zelf deel te nemen. Of deze leden dien hoofdelijken omslag al of niet moeilijk kunnen betalen, zooals de heer Franco zich blijkbaar afvraagt, doet voor

ons niets ter zake. De kwestie is of het sympathiek, kameraadschappelijk en moreel te verdedigen is om die leden voor dat doel extra te belasten. Door enthousiasme alleen is deze vraag niet te beantwoorden.

De omstandigheden sinds 1913 zijn dus wel wat gewijzigd. De motieven, die toen reeds geleid hebben tot het besluit om geen hoofdelijken omslag te heffen, zijn echter slechts krachtiger geworden. Wij hopen dan ook van harte dat het met handhaving van dat beginsel mogelijk zal blijken het geheele lustrum te maken tot een tijd waaraan zeer velen de beste herinneringen zullen behouden en wij zijn overtuigd dat dit mogelijk is bij concentratie van alle krachten.

M. ELION.
J. F. EBELING.

PROTEST TEGEN EEN PROTEST.

Tot m'n verwondering bemerkte ik in 't vorige D.S.W. een stuk van den heer H. Franco, waarin krachtig geprotesteerd wordt tegen het principe „vrijwillige bijdragen” en „het ompraten van eerste-jaars in de voorzaal”.

Even wil ik den heer Franco er op attent maken, dat er momenteel van een hoofdelijke omslag geen sprake is, want men heeft op de vorige Corpsvergadering kunnen hooren, dat in die vergadering juist de hoofdelijke omslag is afgestemd en nog wel met een groote meerderheid. Zodoende is men gekomen tot het plan „vrijwillige bijdragen”. Wil het plan Teirlinck doorgaan, dan zal er op die manier geld moeten komen, en dan juich ik het enthousiasme van de daar zittende personen bij de deur van de voorzaal van ganscher harte toe. Dat zij natuurlijk al het mogelijke doen, om zooveel mogelijk bijeen te krijgen, spreekt vanzelf. 't Gevolg daarvan is, dat er met de binnenkomende menschen lang en vaak ook uitvoerig gediscussieerd wordt, wanneer deze een andere meening hebben dan de personen, die daar aan het eerste tafeltje zitten. Dit noemt de heer Franco dan ompraten en gaat zich dan speciaal erbarmen over het eerste-jaar, wetende dat het redeneer-talent van deze groep van personen over 't algemeen minder ontwikkeld is dan bij de oudere studenten. Maar mij dunkt, dit optreden van U, mijnheer Franco, als beschermer van kleine naties, is wel wat misplaatst. Ik vind het vrij gek, dat men zich zou laten ompraten om op een lijst te teekenen, waar men tegen is, en vermoed dat dit het geval ook wel niet zal zijn. U gaat toch niet onbewust een vergelijking trekken tusschen een eerste-jaars Delftsch student en b.v. het volk van Rome, dat naar Antonio's speech stond te luisteren in Shakespeare's schoone werk „Julius Caesar”? Daar was het volk ook voor Brutus en dus tegen Antonio, en toen deze eenige woorden had gezegd, begon men al om te draaien en op 't laatst was iedereen fel pro-Antonio geworden. Neen, mijnheer Franco, een ieder weet wel waar hij voor of tegen is en laat zich niet als hij er tegen is, door een ander ompraten, omdat deze zoo graag wilde dat hij teekende.

Alles zoo resumeerende, kom ik tot de conclusie, dat uw protest wel eenigszins ongemotiveerd is.

H. W. Bosman.

PLAN „TEIRLINCK”.

Nu de Corpsvergadering nadert, waarin de beslissing over het plan „Teirlinck” zal vallen, lijkt het mij niet ongewenscht, voor dien eenige opmerkingen te doen hooren en te waarschuwen voor 't nemen van een beslissing op de tot nu toe verstrekte gegevens. Want er is bitter weinig over het plan in het D.S.W. geschreven en vooral moet worden betreurd, dat tegenstanders van het plan hebben gezwegen. Er is meer over het plan „op zich zelf” te zeggen dan in het door twintig Corpsleden onder-teekende stuk van 9 Maart is gebeurd en in de debatten, die ik bijwoonde zijn argumenten naar voren gekomen, die gepubliceerd dienden te worden en overwogen; redenen waarom het genoemde „stuk der twintig” m.i. moet worden beschouwd als een geestdriftig betoog, waarmede de polemieken (welke helaas uitbleven) werden geopend en niet als het bezonken resultaat van kalm overleg, waarbij geen bezwaren over het hoofd zijn gezien.

Het zal u misschien teleur stellen wanneer ik hier die bezwaren niet noem, bezwaren tegen de opvoering op zich zelf. Het zou mij te ver voeren, en de Corpsvergadering zal in dezen meer licht kunnen geven. Het was mijn bedoeling mij te beperken tot een critiek op de behandeling van het voorstel, die ik onvoldoende acht.

En dan moet ik herhalen, dat ik het onverantwoordelijk vind van de tegenstanders, dat zij niet uiting gaven aan hun critiek en niet een beschouwing publiceerden overeenkomstig aan dat „der twintig”, met dien verstande, dat aan het einde van hun opinie over het spel (en de verhouding er van tot Corps etc.) dan vet gedrukt had moeten staan: **Dit plan moet niet doorgaan.** Met welke conclusie ik het persoonlijk niet eens zou zijn, maar die er b.v. toe zou hebben bijgedragen het oordeel van velen beter te fundeeren en bovendien eenigen zou hebben geholpen, die in de voorzaal der S.P. even zijn „overtuigd” (?) —

Hoe dit ook zij, de vorm van behandeling in het „stuk der twintig” zelf geeft ook aanleiding tot eenige opmerkingen.

Het scheiden van de conclusie: „het stuk moet doorgaan” van eenige noodzakelijke restricties behoeft niets te beteekenen. Maar de wijze, waarop later met hen (= finantieele bezwaren) wordt omgesprongen versterkt toch mijn vermoeden, dat de stellers toch eenigszins waren „bedwelmd door geestdrift”. En hoe loffelijk het ook is, indien men dat nog zijn kan, wanneer groot enthousiasme niet gepaard gaat met een evenredige quantiteit koel en zakelijk overleg, vormt het ongetwijfeld het grootste gevaar, dat denkbaar is.

Speciaal heb ik hier op 't oog de zeldzame vlotheid, waarbij verdedigd wordt het heffen van een hoofdelijken omslag met het feit, dat het gaat om de viering van het 75-jarig feest, dus iets bijzonders.

Mij dunkt hier is toch nog wel iets meer over te zeggen. Maar het eenvoudig weg postuleeren van de stelling, dat „de feestkas niet op de hoogte is van zijn tijd” heeft mij werkelijk de haren te berge doen rijzen.

Wat wil het dan wel zeggen: „met zijn tijd meegaan?”

Wil het zeggen, dat met den tijd voortschrijdende, automatisch de feestkasbijdrage moet stijgen? En dat gescheiden van de overige omstandigheden?

Of beteekent het, en dit is waarschijnlijk bedoeld, dat men een beeld krijgt van den tijd, indien men alle geldelijke bedragen, die in het leven voor den oorlog een rol speelden met een zekere factor, gelijk aan de waardevermindering van het geld, vermenigvuldigt? En dat dus ook bedragen bestemd voor luxe-feesten, kunst etc. met die factor moeten worden vermenigvuldigd?

Het lijkt mij nutteloos en onvruchtbaar, die stelling hier aan te vallen, een stelling waaruit begrippen: vereenvoudiging en bezuiniging niet kunnen worden afgeleid.

Slechts kan ik den wensch uitspreken, dat men de positie van het Corps zoowel als de rechten der minderheden goed moge begrijpen, en streng vasthouden aan de motie, die in de vorige Corpsvergadering met nagenoeg algemeene stemmen is aangenomen.

Nog even wil ik opmerken, dat er over de beteekenis van de vrijwillige bijdragen een ernstig verschil van meening heerscht in het Corps, en dat dit verschil ingewikkelder bleek dan het oppervlakkig scheen te zijn.

De bedragen voor welke men teekent zijn m.i. een uitdrukking van het enthousiasme voor het plan Teirlinck. Met deze bedoeling maar met eenigszins andere bewoordingen is de lijst zeer zeker in zee gegaan. En indien tegenstanders later, na eventuele aanneming, uit zuivere liefde voor het Corps, teekenen om, volgens hun meening van het plan „nog te maken wat er van te maken is”, en dit niet innerlijk strijdig en niet te laken als „unfair” met de woorden, dat het dan toch een zekere bate te noemen is. Deze meening spreekt m.i. ook uit het stuk der twintig.

Op de begroting mogen deze bedragen „speculatief vastgesteld”, onder onzekere inkomsten genoemd worden.

Ik eindig met een kleine wijziging van de raad, door de 20 stellers aan ons gegeven:

Weest eerlijk tegenover u zelf en vooral tegenover uw mede-Corpsleden, doe wat in uw vermogen is en teekent..... misschien.

Met dank voor de plaatsing.

R. A. JAS.

Tot mijn genoegen bemerk ik, dat over de zaak zelf in dit nummer nog eenige inzenders een meening kenbaar maken, welke ik ook de mijne noemen kan, terwijl het belangwekkende stuk van den heer Franco, tot mijn voldoening een replek ontvangt, zij het dan ook met meer ernst dan het m.i. verdient.

HET 75-JARIG BESTAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS.

Het lijkt mij gewenscht, aan den vooravond van de Corpsvergadering, die over de aanneming van het plan Teirlinck en daarmee over uiterlijke viering van het Lustrum zal beslissen, een waarschuwend woord te doen hooren.

Er is thans een zeer groote som toegezegd, tezamen door een groot aantal Corpsleden voor het geval, dat het plan Teirlinck zou worden aangenomen. Zij hebben daardoor getoond, iets te voelen voor hun Corps en iets te voelen voor hun mede-Corpsleden, die finantieel niet in staat zijn, aan het Lustrum met al zijn feesten deel te nemen. Door deze bijdragen toch moet het mogelijk worden, dat zij, die niet aan het Lustrum kunnen deelnemen, ook niet, door een hoofdelijken omslag, voor het Lustrum behoeven te betalen.

Het lijkt mij echter zeer ongewenscht het plan-Teirlinck uit te voeren, ook al komt het hiervoor benodigde bedrag door vrijwillige bijdragen bijeen. Niet omdat ik te weinig geloof aan het slagen van het plan, of te weinig vertrouwen stel in de leiding, maar om de wijze van feestviering zelve.

Het wil mij namelijk voorkomen, dat er te weinig gedacht wordt aan de onkosten, die een Lustrum zonder grootsche uiterlijke viering, toch alreeds aan hen, die eraan deelnemen, oplegt.

Zelfs bij geheel interne viering, zal het ten opzichte van het groote aantal Corpsleden, slechts aan enkelen mogelijk zijn, aan het Lustrum in zijn geheel deel te nemen. Dit is geen pessimistische opvatting, doch de droevige werkelijkheid.

Men zegt wel eens, dat ieder Corpslid, gedurende een Lustrumtijd, ver boven zijn krachten leeft, en gaat dit feit, hoewel niet goedkeurend, toch stilzwijgend voorbij. Deze redeneering moge vroeger vanzelfsprekend hebben geschieden, thans is zij zeer gevaarlijk. Bij vorige Lustra kon men meer geld uitgeven, daar men relatief over ruimere middelen kon beschikken, en de hogere kosten, aan zulk een feest verbonden, tamelijk gemakkelijk kon bestrijden door een verstandig beheer zijner middelen vóór of ná het Lustrum. Dit is thans voor de meesten, ja bijna voor allen, onmogelijk geworden, daar men niet meer over even ruime middelen, als vroeger, beschikt.

Zoo wordt het voor een groot aantal, die hun vrijwillige bijdrage toezegden, weer moeilijker, aan de overige feesten deel te nemen.

Het lijkt mij absoluut verkeerd, als argument te doen gelden het feit, dat het Corps 75 jaar bestaat en er iets van het Corps verwacht wordt. Dit argument is vanzelfsprekend en behoeft niet aangehaald te worden. Het hangt echter niet af van de hoeveelheid geld, die aan het Lustrum besteed wordt, om aan de verwachtingen van de buitenwereld te beantwoorden. Wil het Corps een waardig Lustrum vieren, dan moet men bedenken, dat het feest gedragen moet worden door de geest van alle leden; en wanneer die geest groot is, zal ook de Lustrumviering groot zijn.

De meening der leden heeft zich de laatste jaren reeds dikwijls uitgesproken in dien zin, dat het Corpslidmaatschap althans zoo min mogelijk financiële bezwaren mag bieden. Waarom dan thans, nu het een van de belangrijkste Corps-uitingen betreft, van die meening afgeweken? Waarom het thans aan velen onmogelijk gemaakt, mee hun vreugde te uiten over het feit, dat het Corps gedurende zoovele jaren aan hen en aan hun voorgangers zooveel goeds en schoons gaf?

Mogen zij, die een kostbare viering door willen zetten, wel overdenken, dat er zooveel in dat geval niet kunnen meedoen en het Lustrum dan geen uiting van het geheele Corps kan zijn.

Wij moeten nu eenmaal afstand doen van een viering onzer Lustra, zooals men dat vroeger gewoon was. Maar laten wij er dan ook geheel afstand van doen en het niet probeeren met iets, dat erop lijkt.

Het is beter en het Delftsch Studentencorps waardiger ook hierin het eerste woord gesproken te hebben.

E. C. R. M. SCHÖLVINCK.

VEREENIGINGSLEVEN.

CIVIEL EN BOUWKUNDIG STUDENTENGEZELSCAP „PRACTISCHE STUDIE”.

Excursie op Maandag 26 Maart 1923 naar het Proefstation voor Kustverlichting te Scheveningen (bij den Vuurtoren).

Vertrek Delft 1.01. Aan het Proefstation 2 uur.

Secretariaat:
Van Leeuwenhoeksingel 19.

De Secretaris:
F. B. Simon van Leeuwen.

LEEGHWATER.

Het Bestuur stelt candidaat voor afgevaardigde naar de Centrale Commissie voor Studiebelenen (vacature Michielsen) de heer M. A. Julius.

Vergadering op Dinsdag 27 Maart 1923, in Zaal 207 van Gebouw voor W. en S., aanvang acht uur.

De aangekondigde lezing van Dr. Piorkowski gaat niet door.

ALGEMEENE BESCHOUWINGEN OVER DE NIHILISTEN-VERGADERING VAN 15 MAART.¹⁾

DE VOORGESCHIEDENIS.

Plannen worden, evenals kinderen, klein geboren om jong te sterven of na een groeiperiode doorgemaakt te hebben, tot volle ontplooiing te geraken. En zoo is ook dit plan gegroeid. Zóóveel, dat buitenstaanders het nog altijd klein waanden, toen het reeds lang groot en mooi was geworden. Deze onderschatting is later zijn dood geworden, zooals ik in het vervolg hoop aan te toonen. Toen het nog klein was, was het inderdaad niets meer dan een annexatieplan en had het uitsluitend ten doel meer leden te geven aan den Delftschen Studenten Bond. Afkeurenswaardig was daar niets in, maar ook niets, waardoor het de

¹⁾ Velen, die, om heel begrijpelijke redenen, bezwaar maakten tegen deze bijeenkomst, zullen hierin de noodige opheldering vinden.

sympathie van allen verdiende. Langzamerhand raakte het egoïstische karakter op den achtergrond en ten slotte (het heeft wel 1 jaar geduurd) was het zoover gevorderd, dat het oorspronkelijke hoofddoel een bijproduct werd, dat natuurlijk wel sterk begeerd, maar niet meer als eenige drijfveer beschouwd werd. Inplaats van zich ten doel te stellen om een deel der nihilisten Bonds lid te maken, werd nu het doel, om de voordeelen van de aaneensluiting op gezelligen basis, onder de nihilisten meer bekend te maken, in de hoop dat zij, eenmaal daarvan overtuigd, zich vanzelf wel zouden opgeven als candidaat-lid, hetzij bij het D. S. Corps, hetzij bij den D. S. Bond. De keuze hiervan moet natuurlijk aan den nihilist overgelaten worden en men kan zich bepalen tot het zoo onpartijdig mogelijk verschaffen van inlichtingen (het tweede noodige).

Natuurlijk zou er nog altijd een groep overblijven, die desondanks nihilist bleef en zeer waarschijnlijk zou dat zelfs de meerderheid zijn, maar juist daarom was de bijvoeging van een derde punt gewenscht, n.l. het trachten te verkrijgen van een zoo volledig mogelijk inzicht in de gronden, die velen uit overtuiging nihilist doen blijven.

Eenig nadenken leert, dat deze drie punten slechts vereenigd konden worden in een groote algemeene vergadering, uitgeschreven voor alle Delftsche nihilisten, want dat een schriftelijke enquête vermoedelijk heel weinig resultaat zou hebben. Alzoo zou de vergadering uit 3 deelen bestaan, die elkaar niet alleen chronologisch opvolgen, maar ook logisch voorbereiden, t.w.:

I.

Het brengen van de kennis der noodzakelijkheid van aansluiting bij een gezelligheidsvereniging onder de nihilisten.

II.

Het objectief naast elkander plaatsen van de verschillende Delftsche gezelligheidsverenigingen.

III.

Het vragen, waarom men met de kennis van I. nog niet besluit om lid te worden van een onder II. genoemde vereniging.

Ds. van Wijngaarden had zich op het N.S.U.-Lustrum van vedleden jaar doen kennen als een groot redenaar. Hij was toen in staat om een geheele zaal van aanwezigen in uitbundig enthousiasme te brengen; een geestdrift, die door iedereen gedeeld werd en haast niet te beschrijven was. Ik ben gewoonlijk niet zoo gemakkelijk mee te slepen, want ik houd mij bij vergaderingen altijd aan den raad van Kant, n.l. om mij zoo positief en sceptisch tegenover den spreker te stellen, als mogelijk is, zonder in onbillijkheid van vooroordeel te vervallen. Hierdoor voorkomt men, dat men meegesleurd wordt door oratorische talenten en daardoor het eigen zelfstandig oordeel gaat verliezen. Maar ik was al gauw ontwapend — er was ook geen vuilje aan de lucht — en misschien de geestdriftigste van allen. Het lag dus voor de hand om zoo'n spreker, als Ds. v. W. op de nihilisten „los te laten”. Temeer waar hij zelfs op het N.S.U.-Lustrum geen enkel woord had genoemd, dat niet evenzeer zou kunnen slaan op Corpora als op Bonden en Unitates.

Het tweede gedeelte, dacht ik me het onpartijdigste tot stand gebracht, door een vertegenwoordiger van ieder der gezelligheidsverenigingen een kwartier lang het woord te laten voeren. Alzoo 't eerste kwartier voor een Corpslid, het tweede voor een Bonds lid, het derde voor een lid van Sanctus Virgilius, enz. En-zoo-voort, want naast Sanctus staat weer S. S. R. als gezelligheidsvereniging, maar wie zal tegenspreken dat de N.C.S.V. en de V.C.S.B. ook niet „aan gezelligheid doen”? Ik persoonlijk heb Sanctus nooit als „gleichberechtigt” met Corps of Bond kunnen beschouwen, ondanks hun vaste kroeg met bierkraan etc. Dit wil ik een volgende keer wel rechtvaardigen, hier ontbreekt mij de plaats. Alleen wil ik zeggen, dat ik Sanctus ook een kwartier toebedacht had, omdat ik mij zoo goed den strijd van Sanctus in de Federatie herinner, om niet onder groep B gerangschikt te worden en als na talloze wijzigingen in de Federatiestatuten, die nu waarachtig nog niet klaar zijn, Sanctus eindelijk zijn zin heeft gekregen, is het een beetje sneu om practisch toch weer afzonderlijk te staan. Het is toch al een fout gebleken, dat in de circulaire (hier grijp ik eventjes vooruit) S.S.R. niet mede genoemd was, want alle S.S.R.-leden, schreven als protest boven hun briefkaarten „Ik ben lid van S.S.R., die levens gezelligheidsvereniging is”. Welnu dan, ik dacht aan allen een gelijk kansje toe en na afloop van deze 3 of 4 speeches kwam het derde en voornaamste gedeelte n.l. de enquête.

Hier zouden te berde gebracht kunnen worden:

- 1e. bezwaren tegen de gezelligheidsvereniging in het algemeen (hetgeen heel onwaarschijnlijk);
- 2e. bezwaren tegen de principieele grondslagen van Corps, Bond, Sanctus, S.S.R. etc. (zooals b.v. den groentijd, de gezelligheid op religieuze grondslag etc.);
- 3e. niet-principieele bezwaren tegen één dezer verenigingen, doch van blijvende aard (zooals bijv. financiële bezwaren of die tegen de clubvorming enz.);
- 4e. niet-principieele bezwaren van tijdelijken aard (zooals bezwaren tegen de oogenblikkelijke leiders der vereniging of

tegen het beheer in 't algemeen of tegen de personen die lid dier vereeniging zijn).

Behalve de bezwaren van de 4e soort, behooren zij alle op een algemeene vergadering behandeld te kunnen worden zonder aanstoot te wekken. Maar bezwaren tegen bepaalde personen of persoonsgroepen vereischen veel kieschheid in de behandeling en algemeenheid is hier bovendien dikwijls een belemmering tot spreken. Daarom dacht ik mij de bezwaren van deze soort behandeld in speciale vergaderingen van diè vereenigingen, waarop ze betrekking hadden. Voor den D.S.B. kon dat in dit geval een na-vergadering zijn, na sluiting van de algemeene vergadering, omdat zij de kosten droeg van de geheele bijeenkomst. Dit was dan tevens het eenige gedeelte, waarbij de oorspronkelijke bedoeling van leden te winnen tot zijn recht kon komen.

In dezen vorm was het plan zóó veelomvattend en van zoodanig ingrijpenden aard in het studentenleven, dat de secretaris van Curatoren, van den Senaat der T.H. en de rector-magnificus er mee in kennis gesteld moesten worden. Hierbij bleek vooral van den kant van den rector-magnificus groote belangstelling te bestaan, die zich uitte in het geven van persoonlijke raad en later in de toezegging op de vergadering aanwezig te zullen zijn, waaraan door onverwachte omstandigheden geen gevolg kon worden gegeven. Het is grootendeels op raad van prof. Van Royen, dat het tweede gedeelte van de vergadering werd geschrapt. Dat gaf niet alleen een winst in tijd van 3-4 kwartier, maar bovenal werd de kans op incidenten hierdoor verkleind.

Waar het aantal vermoedelijke deelnemers absoluut niet kon geschat worden in verband met de nog niet ontcijferde psychologie van den doorsnee-nihilist, moesten bij de circulaires, die hen inlichtingen gaven omtrent het doel der bijeenkomst, briefkaarten gevoegd worden, waarop men te kennen kon geven aanwezig te willen zijn. Deze werden gefrankeerd, omdat althans zóóveel van de psychologie van den nihilist bekend was, dat men wist, dat hij er niet den gang naar een postkantoor voor over zou hebben + 2 centen port in mindering van zijn week- (of maand-??)geld. Het geringe aantal antwoorden deed later wel eenigszins de groote uitgaven aan postzegels, hierdoor ontstaan, betreuren, maar wie weet, hoe gering het aantal ingekomen briefkaarten geweest zou zijn, indien ze niet gefrankeerd waren?

Ten slotte nog de bespreking van enkele bezwaren, blijkbaar van menschen, die niet diep over de zaken nadenken.

Ten eerste het verwijt, dat de circulaire niet ondertekend was. Zeer zeker komt die gedachte onmiddellijk in ons op en behoort zij in ieder geval in ons op te komen, maar de circu-

laire geeft zelf het antwoord erop bij een aandachtige beschouwing. De uitgeschreven bijeenkomst zou strikt **neutraal** zijn en haar inhoud is dan ook zoo opgesteld, dat een cyclische permutatie van de woorden Corps, Bond en Sanctus geen verandering in den inhoud brengt, behalve in den aanvang, waar staat „op initiatief van den D. S. Bond”.

Dat is genoeg om te laten zien van wie de bijeenkomst uitgaat en wie haar bekostigt en toch ook weer niet zooveel, dat men aan een afzonderlijke propaganda voor die vereeniging gaat denken. Daarom werd ook niet als adres voor de briefkaarten de Societeit „Eensgezindheid” genomen, maar het neutrale adres „Hoofdgebouw Technische Hoogeschool”; daarom werd de vergadering niet geleid door een Bondsbestuurslid, maar door iemand, die zonder vooroordeel het bestaansrecht van Corps en Bond erkent en toevallig of „nebenbei” (in dit verband) vroeger bestuurslid was van den Bond. Behalve het laatste kon alles als bekend worden verondersteld aan den **denkenden** student.

Een heel ander bezwaar is — terecht — door het Bestuur van Sanctus Virgilius geopperd. Het woordje „terecht” slaat slechts op het zuiver formeel van de kwestie, om twee redenen had het bestuur van S.V. het woord „ten onrechte” beter verdiend. Zij wezen erop, dat een dergelijke poging van de Federatie moest uitgaan en niet van één vereeniging. Zeer zeker is er geen dankbaarder werk voor de studentenfederatie dan juist dit werk, dat van algemeen studentenbelang is en haar bij velen sympathiek zou maken. Doch wie de federatie kent, weet ook, dat zij nog niet rijp is voor dit werk. Ik wil afzien van het bezwaar, dat zij met haar twee kwartjes contributie deze poging waarschijnlijk niet had kunnen bekostigen; er is een erger iets dan geld alleen en dat is de geest in de federatie. Wie over deze beschuldiging warm loopt, zal mij in een volgend artikel bereid vinden van repliek te dienen en mijn oordeel nader uiteen te zetten. Als voorbereiding ware het wellicht niet kwaad de geschiedenis van den Volkenbond eens te bestudeeren.

Meerdere bezwaren, behalve dan de gelijkstelling van Sanctus met Corps en Bond, wat ik reeds toelichtte, kwamen mij niet ter oore. Ik ga dus over tot de:

DE VOORBEREIDING.

± 1200 circulaires werden aan nihilisten gezonden;

125 aan het D. S. Corps	} aangesloten.
50 aan den D. S. Bond	
45 aan Sanctus Virgilius	
25 aan de D. V. S. V.	

± 1445 totaal.

(Zie vervolg Tweede Blad).

ADVERTENTIËN.

Gem. Zitkamer en Slaapkamer

te huur, voor 2 personen.

Te zien voor 1 April, KOLK 26. (6)

TE HUUR:

Gemeub. Zit- met Slaapkamer,

wegens vergevorderd seizoen voor f 20,— per maand.

Adres: KOLK 3. (5)

PENSION SCHOUTEN. - VIERHOUTEN.

Ruime Zit- en Slaapkamers

aangeboden met degelijk pension, bij bosch en hei, zeer gesch. voor groote familie. Billijk tarief. (7)

Ook zeer geschikt voor groote club meisjes studenten.

KENNISGEVING.

(10)

Hierdoor neemt ondergeteekende de vrijheid zich aan te bevelen voor het ontwerpen en uitvoeren van **alle soorten** technische teekeningen.

Keurige afwerking. Vraagt mijn scherp concurrerende prijsopgaaf. **Discretie verzekerd.**

Adres: EZELVELD 14-(Houtzagerij) Delft.

HEDEN VERSCHEEN:

G. EMMERIK.

Vragen en antwoorden over Radiotelegrafie.

Een onmisbaar boekje voor
Amateur Radio telegrafisten.

PRIJS f 2.50.

Voorhanden bij den

BOEKHANDEL J. WALTMAN Jr.

Binnenwatersloot 33.

TWEEDE BLAD

BEHOORENDE BIJ HET DELFTSCH STUDENTEN
WEEKBLAD VAN VRIJDAG 23 MAART 1923.

Verder nog enkele exemplaren voor: rector-magnificus, secretaris v. Curatoren, de pers, ds. v. Wijngaarden e.d. Hoewel er geen commissie van toezicht heeft bestaan, zal men dit alles wel willen gelooven.

De uitkomst werd met groote spanning tegemoet gezien. De pessimisten raamden het vermoedelijk aantal antwoorden op minder dan 100, de optimisten verwachtten er wel 4 tot 500. Ik was optimist, maar blijkbaar een slecht nihilistenkenner.

Zaterdag 3 Maart gingen de circulaire in zee. De postbeambten zullen wel gevloekt hebben ter eere van hun Zaterdagmiddag zich lam te mogen stempelen. Enfin, hun past een woord van dank, want alles werd conscientieus bezorgd, zooals blijkt uit het aantal teruggekomen onbestelbare exemplaren, waarvan verscheidene reeds aan meerdere adressen vruchteloos gepresenteerd werden, alvorens ze den terugweg naar het hoofdgebouw aanvaardden.

Tot een juistere kennis van de nihilistenpsychologie kan het volgende dienen:

Dinsdag 6 Maart waren nog slechts een stuk of 30 briefkaarten van erkende nihilisten binnengekomen. Waar bleven de andere 1170? Natuurlijk zou de bijeenkomst voor 30 menschen niet doorgaan. En wellicht had de poging hier haar einde gevonden, ware het niet dat:

praemissen	}	de mensch vergeetachtig van natuur is
		de nihilist een mensch van natuur is (?)
		conclusie: de nihilist vergeetachtig van natuur is.

Tot op 14 Maart bleven de briefkaarten toevloeien, zoo om het uur een lepel. Ergo hadden sommigen langer dan een week ergens rondgezworven, misschien op schrijftafel, misschien waren ze een week lang op zak gedragen, doch in ieder geval was blijkbaar de weg naar de brievenbus een zeer tijdroovende.

Voor spoorstudenten zal de „wereldlijn” van zoo'n briefkaart vermoedelijk het beeld vertoonen van een zigzag in de vierdimensionale Ruimte-Tijd-wereld. . . . . Ten laatste kwam echter de reeds eerder verdiende rust in de bus bij Bloklander in de keuken.

Het totaal aantal ingekomen nihilisten-briefkaarten bedraagt 82, waarvan 38 van Delftenaren en 44 van niet-Delftenaren, dus spoorstudenten. **Percentsgewijze** is dus de beloofde opkomst van de Delftenaren veel gunstiger dan die der veel talrijker spoorstudenten, zooals ook wel te verwachten was, maar de kwaal *) van het spoorstudentschap is zóó algemeen onder de nihilisten, dat zij toch nog de meerderheid behalen in **absoluten** zin.

Derhalve kregen degenen gelijk, die ik daarnet als „pessimisten” aanduidde. Een eigenaardig iets, dat de pessimisten de beste nihilistenkenners bleken te zijn.

$$\frac{82}{1200} = 6,8 \%$$

Nog geen 7 % der nihilisten zond dus een briefkaart in. Wij rekenden echter op meer menschen, want er waren velen, die geen briefkaart hadden ingezonden en waarvan bekend was, dat zij toch plan hadden te komen. Dan was de briefkaart zoek geraakt of hij had de bus niet kunnen vinden of . . . . . ja, vul het zelf maar in, rekening houdende met het feit, dat het lidmaatschap van een gezelligheidsvereniging toch al van een zekere mate van actieve deelname getuigt en de groep der niet-federatieve nihilisten dus noodzakelijk naast de goede uitzonderingen, het drap, het slib, het bezinksel moet bevatten, (Dit is nu een wél hatelijk bedoeld).

Van het D.S.C. kwamen 5 briefkaarten binnen, maar het aantal, dat ter vergadering aanwezig was, is zeker ruim 6 × zoo groot.

En waar toevallig de corpsleden gemiddeld eerder kwamen dan de nihilisten, hoorde ik eenige binnentredenden, die bijna niets dan collega's zagen, zeer terecht ironisch vragen — „Is dat nu een nihilistenvergadering?” Ach, feitelijk mag je een bijeenkomst, waar 7 %, zegge 7 % van een bepaalde groep vertegenwoordigd is, ook niet naar die groep noemen, al vormde dan ook die groep de α , waar alles om draaide, de α en de ω . De belangstellenden van Corpszijde waren vrij scherp in twee groepen te scheiden n.l. degenen, die er gekomen waren om den boel op stellen te zetten en degenen, die gekomen waren om te verhinderen, dat de boel op stellen gezet werd. *) Het is jammer,

*) Ik hoop dat ze mij het woordje „kwaal” in dezen zin niet kwalijk zullen nemen. Veelal kunnen zij het niet helpen, dat ze eraan lijden en is het feit erg genoeg op zichzelf, zoodat een bijzondere ongunstige kwalificatie het lijden slechts vergroot. Het is dan ook niet als ongunstige kwalificatie bedoeld; dat het werkelijk een kwaal is, wie twijfelt daaraan?

*) De heer Van Tongeren laat zich, een don Quichotte gelijk, door ficties beangstigen. — Red.

dat ik dit pas heb ingezien, nadat de vergadering reeds een dag achter den rug was, want het feit, dat ik gedurende de bijeenkomst een heel verkeerd idee had van de bedoelingen van de heeren in de front-loge, heeft in niet geringe mate mijn woorden beïnvloed. Ik kom hierop terug bij de behandeling der vergadering zelve.

Van den D. S. Bond kwamen 20 briefkaarten binnen, maar ook hier overtrof het ware aantal toehoorders verre dit toegezegde aantal. Van deze vereeniging was de relatieve deelname wel het grootst, hetgeen niet zoo verwonderlijk is, als men bedenkt dat deze bijeenkomst op menige Bondsvergadering besproken werd en zij geheel steunde op het enthousiasme van de leden.

Sanctus Virgilius nihil. Als ik ergens graag bestuurslid zou willen worden, dan is dat van deze vereeniging. Men kan er nooit last hebben van de leden, want men beschouwt ze eenvoudig als onmondige kinderen. Het „ipse dixit” van Pythagoras is ten volle op dit bestuur toepasselijk. Het wilde (begrijpelijkerwijze) niets met dit plan te maken hebben en zonder de leden erin te kennen werden de circulaire + briefkaarten per omgaande teruggezonden. De zakelijke correctheid van het argument, dat de bijeenkomst van de federatie moest uitgaan, heb ik reeds erkend.

De D.V.S.V. staat feitelijk buiten deze poging, maar toch was het bestuur vertegenwoordigd net als de D.S.B., de federatienihilisten en S.S.R.

Ik zou nu over willen gaan tot

DE VERGADERING

zelve, maar plaatsgebrek noopt mij dit tot het volgende nummer uit te stellen, hoewel het mij spijt, want ik had graag de door mij gemaakte fouten erkend, voordat een ander ze mij voor de voeten werpt.

LEZING VAN Ds. H. G. v. WIJNGAARDEN,

op Donderdag 15 Maart 1923, over het nut der Gezelligheidsverenigingen.

Deze bijeenkomst, toegankelijk voor alle belangstellenden, speciaal nihilisten, was tezamen geroepen, met het doel deze laatsten op het groote belang van het gezelligheidsleven te wijzen. Aanwezig waren een 125-tal personen.

De heer Van Tongeren opent de vergadering met de mededeeling dat men ook door een enquête de nihilisten had kunnen wakker schudden, maar dat een openbare vergadering hem doeltreffender toescheen. Hierna geeft hij het woord aan den spreker van hedenavond.

Spr. uit de stelling, dat het leven dat zich niet voldoende organiseert, niet krachtig is. De vraag voor dezen avond of organisatie wenschelijk is, baart hem verwondering, evenwel de geschiedenis geeft er een antwoord op.

Oorspronkelijk organiseerde men zich in plaatselijke corpora, bestaande uit studenten uit eenzelfde stad of streek. Later samenhangende met invloeden uit de vrijmetselarij. Ook ontstonden er vakgenootschappen en gezelligheidsverenigingen met als tegenhanger de confessioneele. Het antwoord der geschiedenis luidt: organiseren is noodzakelijk in zooveel mogelijk verschillende richtingen. Niet-georganiseerden gaan ten onder, wil men invloed verkrijgen, dan moet men zich vereenigen (zie actie v. h. staatspensioen, algemeen kiesrecht, enz.).

Dat er thans zooveel ongeorganiseerden zijn, vindt zijn verklaring in het feit, dat de omstandigheden zich zoozeer gewijzigd hebben. Vroeger was de studententijd een begerlijk doel, waarin men behoorde tot een maatschappij met eigen rechten, die zich verheugde in een bijzondere hoogachting. Nu is de studie voor velen, slechts een zich voorbereiden voor de Groote Maatschappij en dus een overgangperiode, die zoo snel en vlug mogelijk doorloopen dient te worden. Uit dit laatste oogpunt bezien heeft organisatie geen nut.

Spreker acht het noodig een middenweg te vinden, beide uitersten zijn te geproponceerd. De studenten genieten nog steeds een betrekkelijke vrijheid, die later slechts een heel enkele onderhen deelachtig zal blijven. Tijdens de studie kan men met personen van allerlei gezindheid en afkomstig uit de meest verscheiden milieus, in aanraking komen, later niet meer.

Spr. herdenkt in diepe dankbaarheid hiervoor zijn gezelligheidsvereniging. Vooral daar leert men karakters kennen, ieder toont zich zooals hij is en komt openlijk voor zijn feiten en gebreken uit en daar allen dezelfde moeilijkheden te bekampen hebben, kunnen zij elkander steunen.

De gezelligheidsvereniging verschaft ons een bijzondere gelegenheid vrienden te maken. De vak- en studievereniging kan dit niet, hier denkt ieder te veel aan het gemeenschappelijk doel en leeft men te veel in één bepaalde sfeer.

De student bereidt zich niet alleen vóór, maar leeft ook thans. Het motief der studentenorganisaties moet dan ook in het heden en niet in de toekomst liggen. Spr. is evenwel niet van meening, dat die mensch de beste is, die overal rond zich ziet en schoone bloemen plukt om die tot een fraai bouquet bijeen te voegen. In verband hiermede wijst hij op Faust en Hamlet, die volgens

hem après tout een vloek voor hun omgeving waren. Men moet wel degelijk aan eenige grondstellingen vast blijven houden, maar deze durven toetsen aan anderer opinie. En juist dit kan gedurende de studietijd op zulk een uitstekende wijze geschieden. Wie alleen studeert om later geld te verdienen, is als mensch dood. Ook de V.C.S.B., de Roomsche Katholieke e.a. religieuze verenigingen hebben hun groote waarde, om de, in den ideeënstrijd gehavenden, te herstellen. Evenwel moeten zij uitsluitend geestelijke centra blijven. Zijn ze ook gezelligheidsverenigingen, dan missen zij alle voordeelen, die spr. boven opgesomd heeft, doordat zij slechts gelijkdenkenden omvatten.

Spr. eindigt met de wensch uit te spreken, dat diegenen, die buiten het gezelligheidsleven staan, er door dezen avond een eind dicht bij gebracht mogen worden. Een hartelijk applaus dankt spr. voor zijn opwekkende voordracht. Nadat de spr. gevraagd had, of nog iemand inlichtingen van hem wenschte en niemand deze vroeg, verliet hij de vergadering.

De aanwezigen bleven nog eenigen tijd onder elkander na debatteren.

INTERN. STUDENTEN CONGRES.

Uit 't verslag van een der twee leidende Deense Studenten-Vereenigingen nemen we 't volgende over, betreffende hun bezoek aan Nederland in Januari j.l.:

„Am 15. Januar wurden im Haag die Kongressteilnehmer im Empfang genommen von dem Präsidenten der C.I.E., dem sympathischen Ingenieur Gerard und dem Leiter des Sekretariats, dem holländischen Ingenieur Baak, nach welchem Empfang wir nach Leyden fuhren.

Bei einer grosszügigen Eröffnungsfeier an der Universität wurden Ansprachen gehalten von einem Vertreter des holländischen Kulturministeriums, von dem Bürgermeister von Leyden, vom Rector der Universität, von dem Vorsitzenden der „Union Nationale“ im Haag und von einem Vertreter des französischen Studentenvereins Leydens — Französischer? —

Ja, es gibt in Leyden ein französischer Studentenverein, wie auch Leyden das Zentrum einer grossen französischen Gemeinde ist.

Am folgenden Tag statteten die Vertreter der verschiedenen Länder Berichte ab, es wurden eine Reihe Kommissionen gebildet und u.a. wurde die Frage der dänischen Repräsentation erörtert.

Mittwoch d. 17. machten wir einen Ausflug nach Delft, wo die Technische Hochschule ansässig ist.

In dem exklusiven Delfter Studentenverein wurde uns ein splendides Mittagessen gegeben. Dieser Verein ist gewiss der am meisten aristokratische Studentenverein der Welt. Der Mitgliedsbeitrag ist so gewaltig gross, dass nur die reichsten Studenten Mitglieder sein können. Trotz seines aristokratischen Gepräges aber ist das Studentenleben durchaus nicht gestarrt.

Täglich versammeln sich die Mitglieder beim Mittagstisch und es gibt dort ein Zusammenhalt, der die Tatsache erklären kann, dass es dem Verein möglich gewesen ist, den rasenden demokratischen Vorstössen entgegenzustehen, die gegen ihn gerichtet worden sind.

UIT HET PAK VAN SJAALMAN.

HET GROOTE ONTWAKEN.

Eens droomde ik den volgenden droom.

Een Fransman had een middel gevonden om de regenval over de geheele wereld te reguleeren, zoodat hij met zijn toestellen het hemelwater aan het eene land kon onttrekken om het aan het andere ten goede te doen komen. Dat was een schitterende vinding en als zij door bekwame menschen in toepassing gebracht werd, zou zij veel heil kunnen stichten, door een land dat in droogte dreigde ten onder te gaan, iets te geven van den overvloed van de tropische regens en omgekeerd het te veel van een landstreek af te wentelen op een waterarme streek.

Het liep echter anders, zooals het meer gaat, wanneer de mensch heerscher is geworden over krachten, die hij door zijn laagstaande ethiek nog niet ten goede vermag te benutten.

Wat men in deze vinding vooral apprecieerde, dat was.... het strategische belang, dat zij had.

Als Duitschland de oorlogsschatting niet kon opbrengen, hoefde men eenvoudig slechts het land „droog“ te houden. Alle oogsten zouden er mislukken en wat Rusland in 1922 doormaakte, zou, nog verergerd door de dichtere bevolking, dan Duitschland's lot worden. Dit was het langgezochte compensaat tegen de vruchtbaarheid van het Duitsche volk, die de Franschen met ondergang bedreigde. En een golf van machts-wellust stroomde door Frankrijk, dat zich nu van de wereldheerschappij verzekerd waande.

Maar ongeveer gelijktijdig had een Engelsman een middel gevonden om de zonnestralen te doen afbuigen zonder gebruik te maken van prisma's of lenzen. Nu kon men door de zonnestralen te laten convergeeren een willekeurige belichtingskracht verkrijgen en tropische planten doen groeien in Victoriapark, Hydepark en de Kensingtongardens. Doch toen men de proef nam, mislukte ze jammerlijk en alleen de cactussen overleefden haar, omdat ze zoo weinig water behoeften. De meerdere zonneschijn dreigde funest te worden, omdat zij niet gepaard ging met een grootere neerslag. Men moest feitelijk het middel van den Fransman tegelijk kennen, dan was het succes voor den landbouw volkomen. Dan kon Engeland zijn koloniën tot ongekende productiviteit aanzetten en het zou verzekerd zijn de wereldmarkt te beheerschen. Geen land zou haar dan kunnen weerstreven of het zou bedreigd worden met absolute droogte en Egyptische duisternis. Men kon ook een soort van zondvloed er over uitstorten, maar dat was nadeeliger, door het groote waterverlies. Overigens bezat men nog een zeer werkzame combinatie in absolute droogte, gepaard met felle tropische zonneschijn.... edoch, de Fransman liet zich niet omkopen, want de Fransche regeering zat er achter en dreigde hem met terdoodbrenging wegens landverraad, wanneer hij de voordeelige Engelsche aanbiedingen accepteerde.

Toen kwamen Lloyd George en Poincaré op een conferentie bijeen en het ging er heftig toe. De een trachtte den ander te overtuigen, dat **zijn** middel het sterkste was en dus bij een eventueelen strijd de overwinning zou behalen. Poincaré zei, dat Lloyd George onkundig scheen gebleven te zijn omtrent de werking van zonnestek op zijn kale schedel. De heeren kwamen dus niet verder en de overige wereld sprak van een „politiek evenwicht“. Men zegende het toeval, dat niet aan twee landgenooten deze vindingen had toebedeeld en hoopte dat het evenwicht niet verbroken zou worden. Alsof dit labiel kon zijn....

De Engelsche pers betoogde, dat het niet aanging, dat één land, met name Frankrijk, over de geheele wereld droogte kon doen uitbreken en dat de jaarlijksche neerslag voor ieder land vastgesteld moest worden door een internationaal hof van arbitrage. Men zou stemmen volgens het aantal inwoners. De koloniën telden mee.

De Fransche pers daarentegen, veroordeelde heel sterk, dat één natie over de zonneschijn van alle andere landen kon beschikken en was eenparig van oordeel, dat een dergelijke kwestie van algemeen belang door den Volkenbond zou beslist worden. Duitschland mocht niet meestemmen.

De strijd moest uitgevochten worden. Engeland zette Frankrijk voor de proef eens voor 24 uur in de duisternis. De verbiterde Franschen lieten in 24 uur geen enkelen druppel regen in Engeland vallen, noch in één van zijn koloniën. De Engelschen lachtten, want ze mochten wel graag zoo'n drogen dag. Dan wist je zeker, dat je mooi wandelweer had en kon de demisaison thuis blijven. De Franschen zeiden, dat **op den duur** zij het zouden winnen en dat de Engelschen alleen op den korten termijn in het voordeel waren met hun middel en daarom lieten ze de droogte meer dan een week aanhouden. Waarop de Engelschen antwoordden, door hun Egyptische duisternis over Frankrijk te prolongeeren, behalve te Parijs, dat ze in felle zonneschijn stelden, omdat men daar door de centrales dag en nacht met volle kracht te laten werken, toch nog het minste last had van de duisternis. Nu moesten de Franschen te Parijs het laten regenen om de hitte van de zonnestralen wat te temperen. De planten in overig Frankrijk verloren hun bladgroen en werden geel. De oogst was vernield. In Engeland verdorden de gewassen.

Toen werd eindelijk de menschheid wakker. Wat de strijd in het Roergebied haar niet had kunnen leeren, wat Mosoel nog niet duidelijk had gemaakt, wat zelfs na 1914 nog niet tot de groote lagen was doorgedrongen, dat brak zich nu baan in de microcephale menschenherschentjes.

Machtsbeheer en winstbejag mochten niet de grondslagen zijn der menschelijke werkzaamheid. De natuurkrachten moesten geleid worden ten bate der **geheele menschheid**. Niet meer moest gelden het „ieder voor zich“ voor individu, natie en staat, doch zoowel het enkele individu als de grootere of kleinere groepen van personen, moesten als stelregel aanvaarden „ieder voor allen“.

De rotheid van de maatschappij was nog nooit zoo klaar aan den dag getreden; het onvermogen van de kerk om dergelijke misdaden tegen te houden nog nooit zoo zonneklaar gebleken; de absolute onmacht van de sociaal-democratie om dit en dergelijk machtsmisbruik te vrijdelen m.b.v. het arbeidersfront nog nooit zoo overtuigend aangetoond, en toen bepaalden de dadenschuwe menschjes zich niet meer tot het bloote kankeren op de misère en de slechte toestanden, **TOEN GINGEN ZIJ OVER TOT DE DAAD**.

Als een woedende storm brak het Engelsche volk los tegen het staatsbewind, het was revolutie!

Gloeiend van verontwaardiging stroomde het Fransche volk tezamen om de regeering te ontzetten, het was revolutie!

Met vreugde grepen de wachtenden in de andere rijken deze

gelegenheid aan om ook dáár de noodige verbetering te brengen, het was revolutie!

Klaarheid zou en moest er komen. En wijzer geworden door de ervaringen, opgedaan in zoovele vorige revoluties, vanaf de Fransche van 1848 tot de Russische in 1917 toe, zorgde men voor een goede leiding.

Zoo kwam de wereldhuishouding tot stand. Geen onderteekend verdrag bepaalde de regenval en de zonneshijn in haar verdeling over den aardbodem; met de behoeften van land en volk werd rekening gehouden door een verdeelingscommissie van hoogstaande menschen, en vol vertrouwen op hun inzicht en goeden wil onderwierp men zich aan haar besluiten. De steenkolen van het Roergebied werden gedolven door Duitschers, omdat zij nu eenmaal op die plaats woonden, maar gebruikt werden zij ten bate der geheele menschheid, zoodat een Franschman er niets dan voordeel van had en niet eens den wensch in zich voelde opkomen om het gebied aan zich te trekken. Hij beoefende den ooftbouw, waar de Duitscher weer voordeel van had. Mosoel leverde petroleum, maar niet voor de Engelschen, die er niets te maken hadden in de kwaliteit van Engelschman, hoogstens in de functie van ingenieur (en dan toevallig en „neben-

bei" van Engelschen oorsprong), doch voor de heele wereld in eendrachtige samenwerking met de andere petroleumcentra. Het patentrecht werd allerwegen opgeheven, want het belemmerde den vooruitgang en schiep monopolies, doch de uitvinders werden rijk beloond en in staat gesteld aan nieuwe uitvindingen te arbeiden. Het geld bleef natuurlijk als waarde-meter behouden (internationale muntstandaard), maar aangezien het los was gemaakt van de productie en slechts toegekend werd als „verdienste-meter", was uitbuiting uitgesloten.

En zoo ging de wereld snel vooruit, EEN HEERLIJKE TOEKOMST TEGEMOET.

Dat waren de gevolgen van

HET GROOTE ONTWAKEN.

BERICHT.

Het volgend nummer van dit blad verschijnt na de Paaschvacantie.

ADVERTENTIËN.

ALLES

(10)

wat valt onder de benaming **DRUKWERK** (Naamkaartjes, Vereenigingswerk, Brochures, Dissertaties, Jaarboeken enz.) wordt snel en onberispelijk geleverd door **N.V. VEREEN. DRUKKERIJEN JUDELS & HOOGLAND** Choorstraat 47 ♦ DELFT ♦ Telefoon 247

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ

J. WALTMAN JR

BINNENWATERSLOOT

.. AFD. TEEKENBEHOEFTE ..

Van onzen voorraad

SCHETSBOEKEN

met 5 m.M. ruitjes in stevig omslag, 48 bladen dik, tegen den prijs van

f 0.35 per stuk,

zijn er nog 35 over. Wie zich nog enkele wenscht aan te schaffen, haaste zich.

DRUKKERIJ WALTMAN

KOORNMARKT 62

♦♦

**DRUKWERK VOOR
VEREENIGINGEN**

WORDT SMAAKVOL EN MET ZORG
UITGEVOERD TEGEN ZEER BILLIJKEN
PRIJS EN SPOEDIG GELEVERD

F. OOSTERHOFF

≡ ANTIQUITEITEN ≡

VOORSTRAAT 43 - DELFT

15

TECHNISCHE BOEKHANDEL & DRUKKERIJ

J. WALTMAN JR

BINNENWATERSLOOT 33

.. AFD. TEEKENBEHOEFTE ..

Nu de Corpsdiploma's zijn verzonden, houden wij ons aanbevolen voor het achter glas zetten en omlijsten met rood-linnen rand.

HANDLEIDING BIJ DE STUDIE
DER
INTEGRAALREKENING

DOOR
M. D. CHARLOUIS w. i.

(480 bladzijden).

Wordt zoolang de voorraad strekt aangeboden in linnen band voor **EEN GULDEN**.
Er is nog een **betrekkelijk klein aantal exemplaren** dat wij tegen dezen prijs wenschen uit te verkoopen. In dit boek zijn opgenomen tal van vraagstukken met antwoorden van de vroegere examens B.

Men bestelle tijdig, het aantal exemplaren zal spoedig verkocht zijn.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN JR
BINNENWATERSLOOT 33.

